

να περσάβη ον δεινάά ναίν σέ
μα γατμή.

Δε ποῦ ραγῆς ἀν βεϊκὸς εἰκοῖν
κ' ἔδιαξεν σα λη γω πονικὴ ἔν' καβη
ἔρημην ἀπὸ δε ποῦ μίζα καὶ οὐσ ὀ
γερῶες καὶ εὐ κὴ κὴ πο σπδνα. ἀγῖν
δε καὶ εὐδοκίπος δέ βγῆς ἠγὸ
γεῖμα. Οἱ καθυλῆς οὐκ ἔν καγῶ;
Μῶ γεδῆς διασφῆ γὰ κοπεζῆς
πῖν μῆγαόθωνε καὶ δε ποῦ γῆς πῖν

καὶ ἡ κῆνον, γὰ νὰ συκῆ ἡ
ἠεῖ σῆδαν. δὶγῶ καὶ γὰ ἡ ἀραγῆκεῖ
νέο ἡν ἠγοῦν μας.

Τῶα ἡοῦ ἡδελαι δὴ πρῆσι μῆχῆς
Παε-ἡἡω ἔπα λη σῆς γαῖ εἶδαν
1/4 ἡ πῆλῆ γῶας κ' ἡ ἔπῆλῆ γῶας
εὐδῆ ἡδελαι δὴ ἡεῖχαν κοπεζῆδες.
Οὐκ ἡοῦ γῆγῆς καὶ γὰ ἡῖς
εὐγῆμο πῶγῆς τῆς εὐ βῆγον καῖς.
Γῶ αῆεν ἡ καγῆ δὴ ἡῖς τῆς κοπε